

การพัฒนาตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี

กัณต์กวี วิมุตติ¹

มหาวิทยาลัยนเรศวร

กฤษฎาภาณูจน์ โตพิทักษ์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทความวิจัย

รับต้นฉบับ: 4 พฤษภาคม 2564 วันที่แก้ไข 23 กรกฎาคม 2564 วันตอบรับ: 30 กรกฎาคม 2564

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี 2) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ชั้นปีที่ 1 - 4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage-stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองด้วยโปรแกรมเอ็มพลัส เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี

ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มี 5 องค์ประกอบ 17 ตัวชี้วัด ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 2 ทักษะในการปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 3 ทักษะในการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 4 ทักษะการรับฟังและสรุปความคิด ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด และองค์ประกอบที่ 5 ทักษะการคิดเชิงระบบ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี มีค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้ ค่าสถิติไคสแควร์เท่ากับ 398.378 ($P=0.000$) ท้องศาอิสระเท่ากับ 94 ค่าแบบค่าดัชนีชี้วัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.952 ค่าดัชนี Tucker-Lewis (TLI) เท่ากับ 0.931 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (SRMR) เท่ากับ 0.041 และค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าเท่ากับ (RMSEA) เท่ากับ 0.090 หมายความว่า โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรีมีความตรงเชิงโครงสร้าง

คำสำคัญ: ตัวชี้วัด ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น นิสิตระดับปริญญาตรี

¹การติดต่อและการร้องขอบทความนี้ กรุณาส่งถึง กัณต์กวี วิมุตติ มหาวิทยาลัยนเรศวร E-mail: kankaweew@nu.ac.th

THE DEVELOPMENT OF COLLABORATION SKILL INDICATORS OF UNDERGRADUATE STUDENTS

Kankawee Womut¹

Naresuan University

Krittayakan Topithak

Naresuan University

Received: 4 May 2021 Revised: 23 July 2021 Accepted: 30 July 2021

Research Article

The objectives of this research were to 1) develop the components and collaboration skill indicators for undergraduate students and 2) examine the construct validity of the components and collaboration skill indicators for undergraduate students. The samples were 400 first-year students at Naresuan University in the academic year 2020. The samples were selected by using a multistage-stage random sampling. The instruments used in this research were a 5-rating scale evaluation of the undergraduate students' collaboration skills. The data were analyzed by frequency distribution, median calculation, interquartile range, percentage, mean, standard deviation, correlation coefficient by statistical package program, and the second confirmatory factor analysis by M+ program to examine the construct validity of the components and collaboration skill indicators for undergraduate students.

The findings revealed that the components and collaboration skill indicators for undergraduate students included 5 components with 17 indicators: Component 1 Working Skill with 4 indicators, Component 2 Relationship Skill with 4 indicators, Component 3 Communication with 3 indicators, Component 4 Listening and Summarizing Skill with 3 indicators, and Component 5 Systematic Thinking Skill with 3 indicators. The model of the components and the collaboration skill indicators for undergraduate students developed was well correlated to the empirical data. The statistics measuring the goodness of fit between the model and the empirical data were as follows. The Chi-square value was equal to 398.378. ($P=0.000$) at the independent degree, 94. The comparative fit index was equal to 0.952. Tucker-Lewis index (TLI) was equal to 0.931. The standard root mean square residual (SRMR) was equal to 0.041, and the root mean square error of approximation was equal to 0.090. This means that the model had the weight of the components and collaboration skill indicators for undergraduate students statistically significant at 0.01 level. This showed that the model had the construct validity.

Keywords: Indicators, Collaboration Skill Indicators, Undergraduate Students.

¹Correspondence concerning this article and requests for reprints should be addressed to Kankawee Womut
Naresuan University, E-mail kankaweew@nu.ac.th

บทนำ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษามุ่งพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญา และความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพขั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศและมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย สามารถดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องตระหนักถึงภารกิจในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ และคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการ ซึ่งบัณฑิตที่มีคุณภาพ ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น กระบวนการพัฒนานิสิตนักศึกษา จึงเป็นสิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ได้กล่าวถึง คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ มุมมองที่แสดงให้เห็นทั้งความสำเร็จและความไม่สำเร็จของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากอดีตที่ผ่านมาและอาจส่งผลต่อไปในอนาคตโดยเฉพาะในเรื่องคุณภาพของบัณฑิต แม้ว่าในภาพรวมระบบอุดมศึกษาสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศได้อย่างต่อเนื่อง แต่มีรายงานเกี่ยวกับปัญหาแรงงานที่สะท้อนคุณภาพของบัณฑิต เช่น ในปี พ.ศ.2556 มีความต้องการแรงงานระดับปริญญาตรีจำนวน 45,000 คน ซึ่งสถานประกอบการไม่สามารถคัดเลือกและบรรจุแต่งตั้งได้แต่ในขณะเดียวกันกลับพบว่าผู้มีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีกว่า 75,000 คนว่างงาน แสดงให้เห็นความไม่สอดคล้องของคุณภาพของบัณฑิตกับความต้องการของตลาดแรงงาน จากการศึกษาติดตามพัฒนาการของระดับความสามารถของบัณฑิตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึง พ.ศ. 2556 พบว่ามีช่องว่างระหว่างระดับความสามารถบัณฑิตกับความต้องการของนายจ้างเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความสามารถในการแก้ไขปัญหาความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งในข้อเท็จจริงแล้วนายจ้างเองให้ความสำคัญกับความสามารถทางด้านทักษะทั่วไป (Soft Skills) ซึ่งรวมถึงความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา และความกระตือรือร้นในระดับที่สูงขึ้น มุมมองของสถานประกอบการยังเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษายังมิได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมบัณฑิตเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างจริงจัง โดยให้ความสำคัญกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จึงทำให้คุณภาพของบัณฑิตมีความแตกต่างหลากหลายระหว่างสถาบันและการตอบสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการที่แตกต่างกัน

แนวทางการพัฒนาเยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต อุดมศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ของเยาวชนและนักศึกษาในรูปแบบของทักษะชีวิต ทักษะสังคม (Socialization) สมรรถนะพื้นฐานที่ข้ามพ้นความรู้วิชาการการ (Base line competencies) การสะสมความรู้และความสามารถเชิงบูรณาการที่ ผ่องแผ้ว (Tacit knowledge and ability) ที่หาไม่ได้จากการเรียนการสอนในห้องที่ขาดปฏิสัมพันธ์ โดยปรับรูปแบบและเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพสังคม การบูรณาการกิจกรรมนอกหลักสูตรและชีวิตจริงเข้ากับหลักสูตรเป็นอีกแนวทางหนึ่ง เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึก มีความท้าทายต่อนักศึกษาและอาจารย์ มากกว่าการสอนจากตำราอย่างเดียว อุดมศึกษาจัดให้มีระบบวัดผลงาน (KPI) ของอาจารย์ทางด้านการดูแลนักศึกษา ทั้งทางวิชาการ กิจกรรมนอกหลักสูตรและจริยธรรม เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์และเตรียมความพร้อมสำหรับบัณฑิตในสถานะโลกาภิวัตน์ นอกเหนือจากวิชาการแล้วอุดมศึกษาควรจัดให้มีการเรียนการสอนและกิจกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการทางด้านการสื่อสาร การตัดสินใจ การพัฒนาความเป็นผู้นำ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม ความอดทน คุณธรรม เป็นต้น (กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

สถาบันอุดมศึกษาได้จัดให้มีกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเพื่อช่วยเหลือและเสริม Soft Skills ให้แก่นิสิตนักศึกษา โดยจัดให้กิจกรรมนิสิตนักศึกษาคบคลุมงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดบริการให้กับนักศึกษาอย่างเป็นระบบ (Good, 1973) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทั้งทางร่างกายและ จิตใจ โดยมุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ การใช้ชีวิตในสังคม และการดูแลทางด้านสวัสดิภาพนักศึกษาที่ช่วยให้ นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและเป็นการพัฒนานักศึกษาตามหลักการสำคัญ (วัลลภา เทพ หัสติน ณ อยุธยา, 2544) ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทุกด้าน (สำเนา ขจรศิลป์, 2539)

การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา นอกจากจะมีความสามารถทางวิชาชีพแล้ว ยังมีความจำเป็นจะต้องมีความสามารถทางด้านคนและสังคมด้วย ที่เรียกว่า Soft Skills หมายถึง ทักษะหรือความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับคน อาจไม่เกี่ยวข้องกับความชำนาญในงานด้านใดด้านหนึ่งโดยตรง แต่เป็นทักษะที่ช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จและก้าวหน้า (Robles, 2012) ได้แก่ การสื่อสาร การนำเสนอ การบริหารคน การบริหารเวลา การบริหารทีมงาน การจัดการอารมณ์ตนเอง การจูงใจและหวานล่อม รวมทั้งความเป็นผู้นำ และรับผิดชอบต่อสังคม เรียกว่า “สมรรถนะการบริหารจัดการคน” หรือ “People Management Competency” สังคมใด หรือองค์กรใดมีบุคคลที่มีทักษะ Soft Skills เป็นจำนวนมากก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงและทำให้ลดปัญหาสังคม และปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมงานในที่ทำงานเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คือ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานในองค์กรต่าง ๆ นั้นล้วนแล้วต้องมีการประสานงานกับบุคคลอื่น ๆ ไม่สามารถทำงานเพียงลำพังได้ จะต้องมีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน รวมถึงการปรับตัวเพื่อเข้าหาผู้อื่น จะช่วยให้การทำงานนั้นเป็นไปอย่างราบรื่น พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นถือเป็นสิ่งสำคัญและควรฝึกฝนให้เกิดขึ้น เพื่อให้คุณสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทั้งการยอมรับและความช่วยเหลือต่าง ๆ จากเพื่อนร่วมงาน พฤติกรรมนั้นสามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้แนวทางปฏิบัติง่าย ๆ (จิตวิทยาการทำงานในองค์กร: หลักการทำงานอย่างมีความสุข, 2560)

กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของงานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ที่มุ่งเน้นเพื่อช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เป็นกิจกรรมที่ถือว่าเป็นการให้โอกาสแก่นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจการทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และการรู้จักเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคมของนิสิตนักศึกษา (วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา, 2528) สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปจึงส่งเสริมการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาโดยเชื่อว่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษา เนื่องจากนิสิตนักศึกษาจะได้มีโอกาสฝึกฝนและเสริมสร้างคุณลักษณะในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ได้พัฒนาความรับผิดชอบ พัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาลักษณะนิสัย เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ในที่สุดนั่นเอง

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดที่เกี่ยวข้องยังไม่ครอบคลุมถึงทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งหมด โดยผู้วิจัยเลือกนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะผู้วิจัยเล็งเห็นว่า นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นบุคคลที่จะต้องออกไปเผชิญกับการทำงานร่วมกับผู้อื่นจริงในอนาคต เมื่อได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นแล้ว สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพให้นิสิตนักศึกษามีทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ดีต่อไป เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ช่วยให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ ไม่เป็นปัญหาของต้นสังกัด และช่วยลดความขัดแย้งในสังคม ทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้เป็นอย่างดีมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี
2. เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาและตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยที่มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งแบบประเมินความเหมาะสมมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 จำนวน 1 ฉบับ สำหรับให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะในการปรับแก้หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เป็นผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานด้านกิจการนิสิต จำนวน 2 ท่าน อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาตัวชี้วัด จำนวน 2 ท่าน และอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับด้านจิตวิทยาและการแนะแนว จำนวน 1 ท่าน ซึ่งองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมดผ่านเกณฑ์การพิจารณาเรื่องความเหมาะสม

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ส่งถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ และส่งแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญศึกษารายละเอียดและทำการประเมิน จากนั้น ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มาวิเคราะห์ข้อมูล หาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่สร้างขึ้นโดยใช้โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนของการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่สร้างขึ้นโดยใช้โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบ เป็นแบบประเมินทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 17 ตัวชี้วัด จำนวน 44 ข้อคำถาม ซึ่งทุกข้อคำถามผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานด้านกิจการนิสิต จำนวน 2 ท่าน ผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานด้านวิชาการ จำนวน 1 ท่าน และอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการสร้างแบบประเมิน จำนวน 1 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีระหว่าง 0.60 – 1.00 จากนั้นนำแบบประเมินทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.550-0.853 และมีความเชื่อมั่นในแต่ละองค์ประกอบ 0.988

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบประเมินทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ไปเก็บข้อมูลกับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ฉบับ ได้แบบสอบถามคืนมา 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นเก็บรวบรวมแบบประเมินเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย 1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ 2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่สร้างขึ้นโดยใช้โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองด้วยโปรแกรมเอ็มพลัส เพื่อพิจารณาความตรงเชิงโครงสร้างและพิจารณาความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit Measures)

ผลการวิจัย

ผลการสร้างองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย

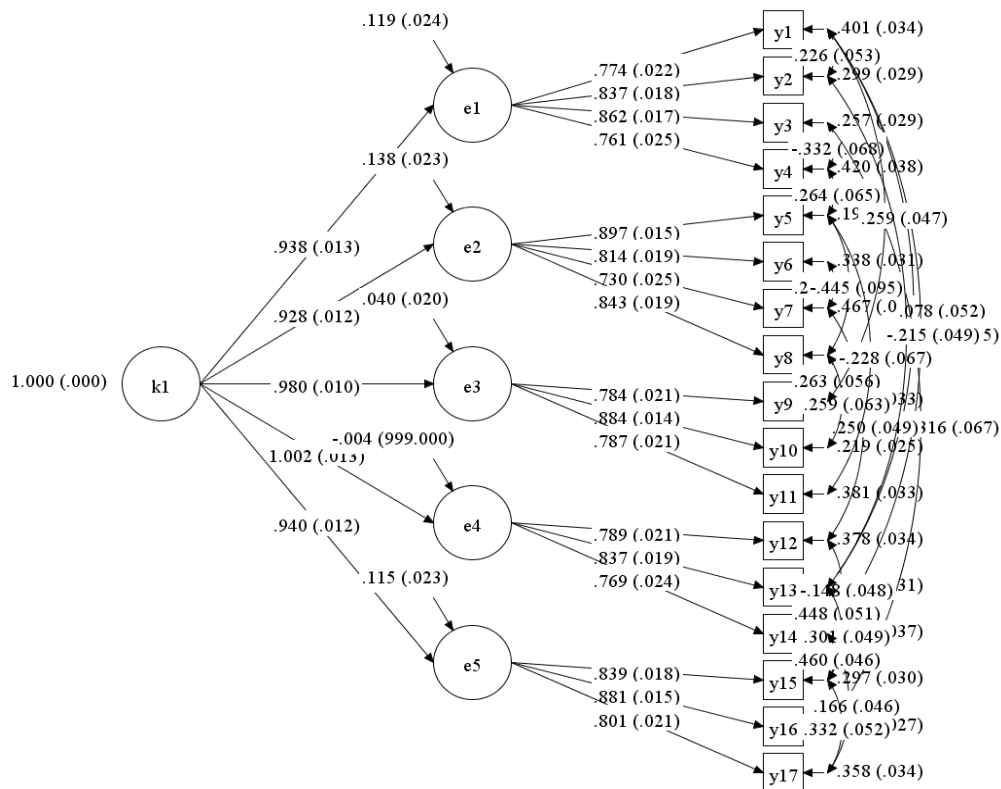
องค์ประกอบและตัวชี้วัดที่เหมาะสมในการชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มี 5 องค์ประกอบ 17 ตัวชี้วัด และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่สร้างขึ้นโดยใช้โมเดลวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันอันดับที่สอง ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนัก องค์ประกอบ ค่าสถิติทดสอบ t และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ขององค์ประกอบทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	Factor loading	SE	t	
องค์ประกอบที่ 1 ทักษะการปฏิบัติหน้าที่	0.938	0.013	73.254**	0.881
1.1 การกำหนดเป้าหมาย	0.774	0.022	34.760**	0.599
1.2 การช่วยเหลือผู้อื่น	0.837	0.018	47.815**	0.701
1.3 การสร้างแรงจูงใจภายในกลุ่ม	0.862	0.017	51.000**	0.743
1.4 การปฏิบัติหน้าที่ตามวัตถุประสงค์	0.761	0.025	30.806**	0.580
องค์ประกอบที่ 2 ทักษะในการปฏิสัมพันธ์	0.928	0.012	76.173**	0.862
2.1 การมีส่วนร่วม	0.897	0.015	59.688**	0.804
2.2 การให้ความสำคัญแก่ผู้อื่น	0.814	0.019	42.803**	0.662
2.3 การคำนึงถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว	0.730	0.025	29.141**	0.533
2.4 การรู้จักให้ความช่วยเหลือผู้อื่น	0.843	0.019	44.197**	0.710
องค์ประกอบที่ 3 ทักษะในการติดต่อสื่อสาร	0.980	0.010	98.374**	0.960
3.1 ทักษะในการประสานงาน	0.784	0.021	36.826**	0.614
3.2 การสร้างเข้าใจกับข่าวสารที่ส่งมา	0.884	0.014	63.393**	0.781
3.3 ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร	0.787	0.021	37.389**	0.619
องค์ประกอบที่ 4 ทักษะการรับฟังและสรุปความคิด	1.002	0.013	75.554**	0.671

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	Factor loading	SE	t	
4.1 การรับฟังความคิดเห็น	0.789	0.021	36.913**	0.622
4.2 การบูรณาการความคิด	0.837	0.019	44.967**	0.700
4.3 การสรุปความคิด	0.769	0.024	31.778**	0.591
องค์ประกอบที่ 5 ทักษะการคิดเชิงระบบ	0.940	0.012	77.033**	0.885
5.1 การทำงานอย่างเป็นระบบ	0.839	0.018	46.185**	0.703
5.2 มีกระบวนการทางเหตุผลที่ชัดเจน	0.881	0.015	58.013**	0.776
5.3 การใช้วิธีแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	0.801	0.021	38.089**	0.642

จากตาราง 1 พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ทั้ง 5 องค์ประกอบ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.928-1.002 และค่าน้ำหนักตัวชี้วัดของทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ทั้ง 17 ตัวชี้วัด มีค่าอยู่ระหว่าง 0.730-0.897 ซึ่งค่าน้ำหนักองค์ประกอบทุกองค์ประกอบและตัวชี้วัดตัวชี้วัดของทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรีมีความตรงเชิงโครงสร้าง ดังภาพ 1

Chi-Square = 398.378, df = 94, P-value = 0.000, RMSEA = 0.115

ภาพ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ปรับแก้แล้ว

จากภาพ 1 พบว่า โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ปรับแล้ว โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้ ค่าสถิติไคสแควร์เท่ากับ 398.378 ($P=0.000$) ที่องศาอิสระเท่ากับ 94 ค่าไคสแควร์เท่ากับมีค่าเท่ากับ 4.24 ค่าแบบค่าดัชนีชี้วัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.952 ค่าดัชนี Tucker-Lewis (TLI) เท่ากับ 0.931 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (SRMR) เท่ากับ 0.041 และค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าเท่ากับ (RMSEA) เท่ากับ 0.009 หมายความว่า โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มีความตรงเชิงโครงสร้าง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่า องค์ประกอบทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ทั้ง 5 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.928-1.002 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกองค์ประกอบ ทั้ง 5 องค์ประกอบมีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยองค์ประกอบทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มีน้ำหนักความสำคัญเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ องค์ประกอบที่ 4 ทักษะการรับฟังและสรุปความคิด ($a=1.002$) รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 3 ทักษะในการติดต่อสื่อสาร ($a=0.980$) องค์ประกอบที่ 5 ทักษะการคิดเชิงระบบ ($a=0.940$) องค์ประกอบที่ 1 ทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ($a=0.938$) และองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำสุด คือ องค์ประกอบที่ 2 ทักษะในการปฏิสัมพันธ์ ($a=0.928$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. องค์ประกอบที่ 4 ทักษะการรับฟังและสรุปความคิด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ($a=1.002$) ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.769-0.837 คือ การรับฟังความคิดเห็น การบูรณาการความคิด การสรุปความคิด ซึ่งสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) กล่าวว่า การยอมรับฟัง ความคิดเห็น ความสามารถในการทำงาน เป็นกลุ่มได้เป็นอย่างดี จนสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสะท้อนได้ในหลาย ลักษณะ อาทิ การยอมรับฟัง ความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่น อีกทั้ง Johnson & other (1994) กล่าวว่า ทักษะการสรุปความคิดต้องการทักษะที่จำเป็นต่อการกระตุ้นการทบทวน บทเรียน ความขัดแย้งทางปัญญา การสืบค้นข้อมูล และการติดต่อสื่อสารภายในกลุ่มหลังจากได้ข้อสรุปที่ตรงกัน และบูรณาการความคิดที่แตกต่างของสมาชิกไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน นอกจากนี้ นงลักษณ์ ใจฉลาด (2563) กล่าวว่า ทักษะทางปัญญาและการคิด คือ องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2. องค์ประกอบที่ 3 ทักษะในการติดต่อสื่อสาร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบรองลงมา ($a=0.980$) ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.784-0.884 คือ ทักษะในการประสานงาน การสร้างเข้าใจกับข่าวสารที่ส่งมา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2545) กล่าวว่า การที่กลุ่มบุคคลร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ตามที่ได้กำหนดเป้าหมาย ไว้ร่วมกัน แล้วพร้อมจะบรรลุเป้าหมายนั้นไปด้วยกัน ซึ่งทุกคนในกลุ่มต้องมีการติดต่อสื่อสาร อีกทั้ง ญัฐพันธ์ เขจรันท์ และคณะ (2545) กล่าวว่า ถึงอุปสรรคในการรับข่าวสาร ว่าผู้รับสารจะเป็นบุคคลสำคัญในการรับรู้ และ ทำความเข้าใจกับข่าวสารที่ส่งมา เช่นเดียวกับ มัลลิกา ต้นสอน (2544) กล่าวว่า ได้เสนอแนวทางในการ

ปรับปรุงการติดต่อสื่อสาร คือ ผู้สื่อสารต้องทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เขาต้องการส่งเสียก่อน เลือกภาษาที่สอดคล้องระหว่างสิ่งที่พูดและวิธีการที่พูด

3. องค์ประกอบที่ 5 ทักษะการคิดเชิงระบบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ($a=0.940$) ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.801-0.881 คือ การทำงานอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการทางเหตุผลที่ชัดเจน การใช้วิธีแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์กรณ์ วีรพิพรรณ์ (2554) กล่าวว่า พฤติกรรมที่แสดงออกมาเมื่อต้อง ทำงานร่วมกับบุคคลอื่น สิ่งสำคัญคือรู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ Johnson & other (1994) กล่าวว่า ให้สมาชิกภายในกลุ่มแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างกระบวนการทางเหตุผลที่ชัดเจน ซึ่งนำไปสู่ความถูกต้องและการอภิปรายต่อไปมีกระบวนการทางเหตุผลที่ชัดเจน อีกทั้งสุนันทา เลานันท์ (2549) กล่าวว่า การทำงานของกลุ่มหรือทีมงานที่มีประสิทธิผลนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของ สมาชิกในทีมงาน อันประกอบด้วยความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และมีวิธีแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

4. องค์ประกอบที่ 1 ทักษะการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ($a=0.938$) ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.761-0.862 คือ การกำหนดเป้าหมาย การช่วยเหลือผู้อื่น การสร้างแรงจูงใจภายในกลุ่ม การปฏิบัติหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2545) กล่าวว่า การทำงานเป็นกลุ่มหรือการทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งตามที่ได้กำหนดเป้าหมาย ไว้ร่วมกันแล้วพร้อมจะบรรลุเป้าหมายนั้นไปด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์กรณ์ วีรพิพรรณ์ (2554) กล่าวว่า ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น สิ่งสำคัญ คือ การมีเป้าหมายร่วมกัน Johnson & other (1994) กล่าวว่า กระตุ้นกลุ่มเมื่อแรงจูงใจภายในกลุ่ม โดยนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ หรือสร้างความสนุกสนานภายในกลุ่ม และ Wynn and Guditus (1984) กล่าวว่า เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน สามารถประสานงานให้ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติงานตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

5. องค์ประกอบที่ 2 ทักษะในการปฏิสัมพันธ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำสุด ($a=0.928$) ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.730-0.897 คือ การมีส่วนร่วม การให้ความสำคัญแก่ผู้อื่น การคำนึงถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว การรู้จักให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2545) กล่าวว่า ทุกคนในกลุ่มต้องมีบทบาทและส่วนร่วมใน การดำเนินงานกลุ่ม มีการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน และตัดสินใจร่วมกันภายในกลุ่ม เพื่อให้งาน หรือกิจกรรมนั้น บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) ความสามารถในการทำงาน เป็นกลุ่มได้เป็นอย่างดี จนสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ อาทิ การร่วมรับผิดชอบผลงานของกลุ่มร่วมกัน สมคิด บุญเรือง (2546) กล่าวว่า ให้ความสำคัญแก่ผู้อื่น รู้จักให้ความช่วยเหลือผู้อื่น อารี เพชรผุด (2533) กล่าวว่า คำนึงถึงบุคคลในลักษณะส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ปรับแล้ว โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้ ค่าสถิติไคสแควร์เท่ากับ 398.378 ($P=0.000$) ที่องศาอิสระเท่ากับ 94 ค่าไคสแควร์เท่ากับมีค่าเท่ากับ 4.24 ค่าแบบค่าดัชนีชี้วัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.952 ค่าดัชนี Tucker-Lewis (TLI) เท่ากับ 0.931 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (SRMR) เท่ากับ 0.041 และค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าเท่ากับ (RMSEA) เท่ากับ 0.009 หมายความว่า โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตัวชี้วัดทักษะ

ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า โมเดลองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรีมีความตรงเชิงโครงสร้างซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิด Hu, L. & Bentler, P, M. (1999) กล่าวถึงว่าสถิติไคสแควร์(พร้อมกับระดับความอิสระ) อาจเป็นตัวชี้วัดความพอดีของแบบจำลองที่มีประโยชน์ แนะนำให้ใช้ไคสแควร์หารด้วยองศาอิสระเพื่อวัดความพอดีของโมเดลโดยมีค่า 5 หรือน้อยกว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานทั่วไป เช่นเดียวกับ Schumacker & Lomax, 2010 กล่าวคือ ค่ามาตรฐานทั่วไปสำหรับค่าดัชนีชี้วัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) คือ .90 ซึ่งหมายความว่าค่า .90 ขึ้นไปแสดงถึงความพอดี

บริบทของทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นในการศึกษาคครั้งนี้ ความสัมพันธ์ของปัจจัยภายในสอดคล้องกับตัวอย่างของ จริยา บุพพารัมณีย์ (2552) ที่กล่าวถึงทักษะส่วนบุคคลที่ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของผู้สอบบัญชี: มุมมองของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี ด้านทักษะในการติดต่อสื่อสาร ทักษะในการปฏิสัมพันธ์หรือทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะในการจูงใจและชักนำ และทักษะในการบริหารความขัดแย้ง ในมุมมองของผู้ทำบัญชีและมุมมองของผู้สอบบัญชีเอง ซึ่งพบว่า ความรู้ความเข้าใจในงานสอบบัญชีของผู้ทำบัญชี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประเมินทักษะส่วนบุคคลที่ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของผู้สอบบัญชีในมุมมองของผู้ทำบัญชี

คุณภาพของแบบประเมินทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี สอดคล้องกับ ญาณิ วัฒนการ (2558) ที่ทำการประเมินทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 21 ของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี เช่นเดียวกัน โดยใช้รูปแบบที่มีลักษณะเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ มีค่าความสามารถในการจำแนกส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่นเดียวกับ อนุ เจริญวงศ์ระยับ (2549) การแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบประเมินการสอนโดยผู้เรียนของมาร์ชด้วยการประยุกต์วิธีการวิเคราะห์กลุ่มพหุ

นอกเหนือจากผลการศึกษาตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับ ชนัญญา ไยล่อ (2560) กล่าวถึงแนวคิดอุปนิสัย 7 ประการ ของสติเฟ่น อาร์ โควี เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น พบองค์ประกอบทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในองค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การเปิดใจต่อการเรียนรู้เพื่อเข้าใจความแตกต่างในการทำงานร่วมกัน การกำหนดเป้าหมายและการวางแผนการเรียนรู้ด้านความแตกต่างเพื่อการทำงานร่วมกัน การผสานประโยชน์ร่วมกันในการทำงานด้วยการมีทัศนคติเชิงบวกต่อกัน การปรับตัวเพื่อการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ การพัฒนาตนเองเพื่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างยั่งยืน

ในการใช้แบบประเมินทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้เกิดประสิทธิภาพนั้น พงษ์กรณ์ วีรพิพรรณ (2554) ศึกษาเรื่องผลการใช้รูปแบบจิ๊กซอว์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบจิ๊กซอว์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย สามารถทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แบบจำลองที่ใช้ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรีนั้น อาจมีความเหมาะสมเฉพาะที่เนื่องจากการเก็บตัวอย่าง อาจไม่สะท้อนถึงความเป็นจริงของระบบทั้งหมด

2. มหาวิทยาลัยนเรศวรสามารถนำองค์ประกอบและตัวชี้วัดไปใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนิสิตระดับปริญญาตรี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม หรือขยายขอบเขตประชากร จะช่วยเพิ่มความเข้าใจต่อตัวชี้วัดทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นในภาพรวมได้มากยิ่งขึ้น
3. การศึกษาความสัมพันธ์ความแตกต่างของแต่ละกลุ่มประชากรที่ใช้เพิ่มเติมในการศึกษา ก็จะสามารถช่วยสร้างให้เกิดความเข้าใจอิทธิพลต่าง ๆ ของทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในแต่ละห้องที่ ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *ภาพอนาคตและคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- จริยา บุพพารัณณีย์. (2552). *ทักษะส่วนบุคคลที่ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของผู้สอบบัญชี: มุมมองของผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชี*. วิทยานิพนธ์ บธ.บ (สาขาวิชาการจัดการ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ญาณิ วัฒนากร. (2558). *การพัฒนาคุณลักษณะเฉพาะของแบบวัดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นแห่งศตวรรษที่ 21 ของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาวิชาการวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์และคณะ. (2546). กลยุทธ์การสร้างองค์การคุณภาพ. กรุงเทพฯ: ธรรมกมลการพิมพ์.
- นงลักษณ์ ใจฉลาด. (2563). องค์ประกอบและกิจกรรมตัวบ่งชี้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. *วารสารครุฑพิบูล*, 7(1), 132-144.
- ทิตินา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์กรณ์ วีรพิพรรณ. (2554). *ผลการใช้รูปแบบจิ๊กซอว์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาการศึกษา วิทยาศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัลลิกา ต้นสอน. (2544). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เนท.
- สมคิด บุญเรือง. (2546). *ผลการใช้โปรแกรมความฉลาดทางอารมณ์เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นของพนักงาน บริษัท อะโรเมติกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์: วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนันทา เลาหนันท์. (2549). *เอกสารการสอนการทำงานเป็นทีม*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แสนด์เมคส์ติเกอร์แอนติตี้ไซน์.
- อารี เพชรผุด. (2521). *มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน*. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- อนุ เจริญวงศ์ระยัย. (2549). *การแสดงผลหลักฐานความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบประเมินการสอนโดยผู้เรียนของมาร์ชด้วยการประยุกต์วิธีการวิเคราะห์กลุ่มพหุ. การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 6 วันที่ 13-14 ตุลาคม 2549*.
- Johnson, D. W. Johnson, R.T., & Smith, K. A. (1991). *Cooperative Learning Increasing College Faculty Instructional Productivity*. Higher Education Report No. 4. Washington D.C. : The George Washington University.
- Hu, L., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: *Conventional criteria versus new alternatives*. *Structural Equation Modeling*, 6(1), 1-55.

Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2010). *A beginner's guide to structural equation modeling (3rd ed.)*. New York, NY: Routledge Academic.